வாழ்க்கைப் பாதையை

தின் இலையே நமக்கு மேற்கும் புதிரான
ஜீர் கடந்திருந்து நம்மை நோக்கி
கிலேசம் மனம் எவனாவது தோன்றி
னான்; உள்ளத்தை மெருகுவதும்
கொள்ளை கொண்டு விடுகிறான். அ
ழைக்காமலே அவன் வருகிறான். கை
களால் ஒரு நாள் அவனை அணுகும்
போது அவன் மறைந்தே போய்
விடுகிறான். என்றும் அழியாத
மகத்தான சின்னங்களை நம்
வாழ்க்கையில் புனைந்து விட்டுச்
செல்கிறான். நம் பேராதரவைப்
பதிக்கும் அதிர்ஷ்ட நாதம் வார்த்து
உருவமைத்து விட்டுப் போகிறது.

கிள்ளை கோட்டை (டாக்டர்)

மகிழ்ச்சியான உள்ள காடுகளின் ஊடே
செல்லும் என்றும் இரு பக்கமும் ரோஜா
க்கொடிகள் வளர்ந்து வளர்ந்து நெருங்கி அடர்ந்
தி ஒரும் அற்புதக் காட்சி.

• மாளிகையின் அந்தப்புரத்தில் ஊற்றுக் கொப்பளி
கண்ணீர் மணம் மங்கும் கீர்த்திவாய்ந்த
மொழியும். சுற்றிலும் அதன் ஒளியும் புல்
வண்ணம் வீசும். அந்த அறைகளில்
வர்ணத்திட்டமாக பாசி கல்லறைகளின்
ல் மீது. சாய்ந்த வண்ணம் பாவைகள் சேகத்
து அமைப்பு. ஜன்னல் பாதங்களில் வழி
க்கோடும் திரித்தன் தேய்த்துக் கொண்
டே, அமர்ந்து ஸ்நானம் செய்வதின் போ
க்கு வெற்றிலை அமைத்துவிட்டு
உயிரோட்டம் ஒழுகத்து கதவ் ஊறும் தா
கப வணக்கிங் "கதை" கேட்ட பாடுவார்கள்.

• அந்தப் பெரிய வெண்ணிற ஊஞ்சலைப்
போல் என்ன ஒரு மோகத்தின் சுழற்சிக்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தீர்ந்துக் கொண்டிரு
க்கிறது.

• மழைப் போல் மின்வாயால் சுடுகி வாட்டான
மேற்பொருளின் ஆடைகள் மெல்ல எழுந்
திரை எழுந்தது.

• கதவைத் திறந்தால் ஒரு சிரிப்பு. அதுவேய் தென்றலா,
கள்ளத் தனிப்பாட்டா, கிளி பேச்சா
ஏதோ ஒன்று சாயலைக் கொண்டிருப்பது.
மறைந்து போன ஒரு உலகு பொய்த் தோற்ற
என்னை எழும் வெகுதூரம் தோன்றி மறைந்து
விட்டது. என் மேல் உலகிற்கு வண்ணம் கண்
ணுக்குத் தெரியாமல் உலர்ந்த சிரிப்புடன் திரும்
பிச் சென்று இதைக் குறிப்பு அந்தப் பய வழியாக
ஜீவன் தேக்கம் பாய்ந்து கொண்டு என்
பக்கம் திரும்ப போல் கிடந்த வடிவங்கள்
நடுங்கி நின்று காதலை காணவந்த போல்

வெளிச்சம் வீசும் ஒரு சிறு தீபங்கள் அவர்கள்
மறைந்தே போயினர்.

• மாடிகள் அடர்ந்த அந்த மாசி மரங்களில்
வண்டுகளைத் தெரிந்தேன். கடைசியாக
சிற்பம் காட்டகத்தின் துயரிக் கிடந்தது.
அறையின் நான் நுழைந்தேன் என் உள்
ளம் வாதித்துவிட்டது. பலபேர் மரணம்

• நாடு பக்கத்திலிருந்த வழியாக ஒரு சா
ரல் சன்னல் மேலாக நாம் ஒழுகு மறைந்து கொள்
வது போன்ற அமைதியான பரபரப்பு
என் மனதில் எண்ணற்றது. வெகுநாள்
இருந்திருந்த அத்தான் மௌனம்
மெல்ல என் நாவில் ஊடுருவச் செய்
தது. எங்கேயோ ஒருபக்கம் பொற்காப்பு
கொஞ்சம் நாதம், வெகுதூரம் உள்ளே
நாதத்தின் சத்தமான ஒலி, தொலைவில்
ஒரு கோட்டையின் நாழிகை அறிவிக்கும் மணி
யோசை வெறுமைக் குரல்.

• இந்த வாழ்க்கையெல்லாம் பனிமேகத்தில்
காணும் உண்மைகள் - புதுமைகள் -
அவ்வளவும் பொய் என்றே பாவிக்க
லாகுமா.

• ஒரு சிறு தென்றல் ஓர் சாந்தமான, மெல் வீரல்
நடனம் ஒரு யாழின் இசையைக் கண்டோ
கேட்டோ அதுவரைத் திரும்பிய நோக்கு
திசை அல்லவா காலம் உலகிலா - வெளி
யே தெரிந்த அந்த திரையை அப்புறம்
தி விட்டது. இருவரையும் பந்தித்துத் தோழும்
~~[illegible]~~ இரா வெளிச்சம், சந்திரனுக்கு
நடுவே அறையின் பாதுகாப்பாக்கப்பட்டது.

• அவள் அழகு நிலைக்க. மெல்லிய பட்டு
இழைகள் தன்னைக் கொண்டாள். தெறிக்கி
யது போன்ற அவளது கட்டழகு வெளிப
ட்டது. செக்கச் சிவந்த பவளம் புக்கி மண
த்தைக் கொண்டிருந்தது. அழைக்கத் தக்க
ஒரு பாட்டுவா.

• இரவு நேரத்தின் பயங்கரமான போக்கை
க்கொண்டு சாலை வைத்த தீபம் அணி
ந்து அழகிய சிறுகன் கொலுவிருக்கும்
மாமன் (வெல்வெட்) மஞ்சத்தின் மீது அவ
ளுடன் பாதுகாப்பாக இருப்பதைக் கண்டுணர்
ந்தேன். அதன் அருகாமை ஒரு சிறு மீஞ்
சான் தாக்கத்திலும் கண்ணாடி போன்ற
மதுவும் உருக்கிய பொன் போல் உயர்ந்
து. வெள்ளம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அறை
யைப் பரந்த ஒரு ஊதா அற்புத ~~[illegible]~~ நறும்
மணங்களை அறைக்க காயப்படுத்திக் கொ
ண்டிருந்தது. மயக்குத்த உன்மத்தப்
பண்ணிய அதன் நறுமணம்

• ஒரு அலறல் கேட்டது. மிருகங்களின்
வாசனை ஏன். தேய்பிறையின் நிலவு எட்
டிப் போன்ற தோயாளி ஒளிப்போல் மறுகி
விழும் சொன்னது. அவன் கேட்டு.